

Abstrakt

Záměrem této práce je vytvořit přehled postupů, kterých využívá Daniel Pennac pro popis postav ve svých šesti románech o Benjaminu Malaussènovi: *Lidožrouti z obchodáku* (*Au bonheur des ogres*, 1985), *Stařenky milují střely dum-dum* (*La fée carabine*, 1987), *Obchodnice s prózou* (*La petite marchande de prose*, 1989), *Monsieur Malaussène* (1995), *Des chrétiens et des maures* (1996) a *Vášeň podle Terezy* (*Aux fruits de la passion*, 1999). Metodologicky vychází z teorie přímé definice a nepřímé reprezentace postav Bohumila Fořta (*Literární postava: vývoj a aspekty naratologických zkoumání*, 2008) a z typologie postav podle Františka Všetického (*Tektonika textu. O kompoziční výstavbě české prózy třicátých let 20. století*, 2001). Práce ukazuje, že autor využívá ve větší míře postupu nepřímé reprezentace – své postavy definuje především pomocí jejich chování a promluv. V analýze postav-typů, které se v románech objevují, se ukázalo, že autor s oblibou zobrazuje značné množství klasických typů, ale snaží se je ozvláštnit. Dále se práce věnuje tématům, která jednotlivé postavy hexalogie otevírají, tedy sourozeneckým vztahům a zobrazení ženskosti, stáří a zármutku. Poslední kapitola se zabývá postavou inspektora Van Thiana, je analyzován způsob, jakým je popisována, stejně jako její role a proměny v románech hexalogie, ve kterých se vyskytuje.